

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce **MSB Legal, v.o.s.**, IČ 26770385, se sídlem v Praze 5, Bucharova 1314/8, zastoupeného Vladislavem Jirkou, Ph.D., advokátem, se sídlem v Praze 13, Bucharova 1314/8 proti žalovanému **Úřadu pro ochranu osobních údajů**, se sídlem v Praze 7, Pplk. Sochora 27, o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného správního úřadu ze dne 5.9.2013, č.j.: INSP4-6271/12-36

t a k t o :

I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 5.9.2013. č.j. INSP4-6271/12-36, s e p o d b o d e m I V . v ý r o k u t o h o t o r o z h o d n u t í z r u š u j e a v ě c s e v t o m t o r o z s a h u v r á c í ž a l o v a n é m u s p r á v n í m u ú ř a d u k d a l š í m u ř í z e n í .

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů soudního řízení v částce 15.342,- Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr.Vladislava Jirky, Ph.D., advokáta.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen Úřad) ze dne 5.9.2013, kterým bylo rozhodnuto ve výroku I. tak, že námitce proti označení žalobce za správce osobních údajů se nevyhovuje, ve výroku II. tak, že námitce proti neurčité formulaci kontrolního závěru se nevyhovuje, ve výroku III. tak, že námitce proti kontrolnímu závěru a návrhu na jeho změnu se nevyhovuje a ve výroku IV. tak, že námitce proti uloženému opatření k nápravě a návrhu na jeho zrušení se nevyhovuje.

Uvedeným rozhodnutím rozhodl předseda Úřadu o uvedených námitkách žalobce proti kontrolnímu protokolu ze dne 1.7.2013, ve kterém žalovaný Úřad dospěl ke kontrolnímu závěru, že se žalobce údajně v souvislosti se zpracováním osobních údajů dopustil porušení povinnosti správce osobních údajů, stanovené v ustanovení § 5 odst.2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů tím, že zpracovával osobní údaje v rozsahu informace o pohybu osob doplněné fotografiemi a informace v rozsahu registrační značky automobilu spolu s uvedením, kdo automobil využívá, bez souhlasu subjektů údajů.

V návaznosti na kontrolní závěr přijal žalovaný Úřad v protokolu opatření k nápravě, kterým uložil žalobci povinnost odstranit veškeré osobní údaje z webových stránek www.vasesvoboda.cz, v jejichž případě žalobce nedisponuje souhlasem subjektů údajů, či se nejedná o oprávněně zveřejněné údaje, a to konkrétně informace vztahující se k pohybu osob doplněné fotografiemi a informace v rozsahu registrační značky automobilu spolu s uvedením dalších doplňujících informací, jako kdo automobil využívá.

Žalobce v podané žalobě namítl, že byl kontrolním protokolem a rozhodnutím o námitkách na svých právech zkrácen přímo, jakož i v důsledku porušení svých práv a v řízení předcházejícím vydáním kontrolního protokolu a napadeného rozhodnutí. Žalobce namítl, že správním úřadem nebyl ve věci zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu a v souladu se zásadami, které se uplatní pro správní trestání, dále že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadených rozhodnutí, nemá oporu ve spise, že ze strany žalovaného došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení předcházejícímu vydání napadených rozhodnutí, přičemž se jedná o takové vady, které mohly mít vliv na soulad napadených rozhodnutí s právními předpisy a konečně že napadená rozhodnutí jsou založena na nesprávném právním posouzení věci.

Konkrétně žalobce v podané žalobě namítl, že rozhodnutím o námitkách ve spojení s kontrolním protokolem byl porušen zákon o ochraně osobních údajů a správní řád, neboť ve věci nebyl žalovaným zjištěn skutkový stav v souladu s dále uvedenými požadavky na tato skutková zjištění a proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadených rozhodnutí, nemá oporu ve spise a na základě takto nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu dospěl žalovaný k nesprávným závěrům o tom, že žalobce je správcem osobních údajů na webu www.vasesvoboda.cz. To vedlo současně k uložení povinnosti žalobci uvedené v opatření k nápravě, které žalobce nemůže splnit z důvodu, že není správcem těchto údajů a nemá ani žádné dispoziční oprávnění k webu, kde mají být tyto údaje umístěny.

K závěru o tom, že žalobce je správcem osobních údajů na uvedených webových stránkách dospěl žalovaný pouze na základě zjištění, která učinil z rámcové smlouvy o poskytování služeb ze dne 7.12.2011, jež měla být uzavřena mezi žalobcem a společností Shop Store s.r.o., dále z publikovaného rozhovoru s Mgr.Bc.D. M., společníkem žalobce, ze dne 17.3.2012 na Rádiu Frekvence 1 a z publikovaného rozhovoru s Mgr.Bc.D. M. na internetovém serveru i-hned.cz pod názvem „Randák ponese následky svých činů“ ze dne 29.12.2012 a z navazující diskuse. Žalovaný se ve správním řízení rozhodl neprovést důkaz výsledkem svědka Mgr.Bc.D. M., který je pro posouzení věci podstatný a nelze jej nahradit publikovanými vyjádřeními dané osoby, neboť tato vyjádření nebyla učiněna danou osobou v postavení svědka a po poučení podle příslušných ustanovení správního řádu. Žalovaný vůbec nezohlednil, že ustanovení článku 2.1 a článku 1.3 smlouvy hovoří o službách

poskytovaných nikoli žalobci, ale klientům a obchodním partnerům žalobce. Ze smlouvy tedy vyplývá, že jde pouze o rámcovou smlouvu, sjednanou ve prospěch klientů žalobce, na jejímž základě nedocházelo k poskytování služeb žalobci, ale právě ve prospěch klientů žalobce. Proto i následná spolupráce klientů žalobce na straně jedné a společnosti Shop Store s.r.o. na straně druhé vždy probíhala (a stále probíhá) bez účasti žalobce. Pokud žalovaný ve věci učinil skutkový závěr o tom, že Mgr.Bc.D. M. jako advokát vykonávající advokacii v postavení člena žalobce spoluzakládal iniciativu Vaše svoboda, která má být odpovědná za osobní údaje zveřejněné prostřednictvím internetových stránek www.vasesvoboda.cz, pak podle názoru žalobce je nutné jednoznačně uvést, že takový skutkový závěr nemá oporu v provedených důkazech a ve spisovém materiálu. Žalobce vyloučil, že by sám byl členem iniciativy Vaše svoboda a ani závěry, že Mgr.Bc.D. M. měl údajně zakládat iniciativu Vaše svoboda, jako člen žalobce či jako advokát vykonávající advokacii, nejsou důvodné. Žalobce je právnická osoba, vykonává činnost, která odpovídá jejímu předmětu podnikání podle zákona o advokacii. To nebrání společníkům ani statutárním orgánům žalobce být nositeli občanských postojů a realizovat své občanské projevy. Předpoklad žalovaného, že by tyto občanské postoje a občanské projevy společníků či statutárních orgánů žalobce měly být bez dalšího podrobného zkoumání přičítány žalobci, je zjevně nesprávný a zcela neúnosný. Pokud žalovaný argumentoval tím, že cíle a smysl prezentovaných informací se týkají výlučně osob, které zpochybňují činnost žalobce jako advokátní kanceláře, pak takový závěr žalobce nemá žádnou oporu ve spise ani v provedeném dokazování, navíc takový závěr může jen těžko vést k závěru o protiprávnosti jednání žalobce a k uložení opatření k nápravě.

Podle názoru žalobce nebylo zjištěno, že by žalobce byl provozovatelem webových stránek www.vasesvoboda.cz, jejich garantem či tvůrcem jejich obsahu. Součástí spisu není v tomto směru jediný důkaz například o tom, že by žalobce měl k uvedeným stránkám dispoziční oprávnění, tedy oprávnění s nimi jakkoli nakládat, spravovat je či vkládat do nich informace. Jedinou vazbou mezi žalobcem a iniciativou Vaše svoboda je skutečnost, že zaregistroval ve prospěch fyzických osob z iniciativy Vaše svoboda doménu www.vasesvoboda.cz. Ve prospěch iniciativy Vaše svoboda zajistil poskytovatele některých služeb z oblasti související s informačními technologiemi a fyzickým osobám z iniciativy Vaše svoboda doporučil společnost Shop Store s.r.o., se kterou dlouhodobě spolupracuje. Podle ustanovení § 4 písm.j) zákona č. 101/2000 Sb. lze za správce osobních údajů považovat ten subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. Žalobce namítá, že v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, nebylo ve vztahu k žalobci v žádném případě zjištěno, že v posuzované věci žalobce naplňoval byť jen jediný z těchto definičních znaků správce osobních údajů. Skutkové závěry o tom, zda je to žalobce, kdo určuje účel a prostředky zpracování předmětných osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj, nelze učinit jen na základě případných spekulací, podezření či předpokladů žalovaného, ani jen s odkazem na princip *qui bono*, jak učinil žalovaný i předseda žalovaného v napadených rozhodnutích.

Žalobce dále v podané žalobě namítl, že řízení předcházející napadeným rozhodnutím je postiženo vadou, která měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci samé. Úřad své rozhodnutí nedostatečně odůvodnil, žádným způsobem se nevypořádal s námitkami žalobce, jak byly uvedeny v jeho podáních a z tohoto důvodu žalobce považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť nesplňuje podmínky řádného odůvodnění rozhodnutí podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaný si na počátku správního řízení zvolil jednu verzi a všechny úkony pracovníků žalovaného tak směřovaly jen a pouze k potvrzení dané verze bez respektování základních zásad správního řízení, zejména pak zásady volného a

řádného hodnocení důkazů. Žalovaný v rámci správního řízení fakticky neučinil žádný úkon, který by objektivně směřoval k řádnému a zákonnému objasnění této věci a neučinil ani žádný úkon směřující k objasnění rozhodné okolnosti, tedy toho, kdo je případným odpovědným subjektem, tedy správcem osobních údajů. Žalovaný namísto toho, aby využil svých prostředků ke zjištění skutečného stavu věci, si výklad důkazů, obsažených v kontrolním a správním spise, uzpůsobil tak, aby dospěl ke zcela nesprávnému závěru o tom, že správcem údajů na stránkách www.vasesvoboda.cz je právě žalobce. Žalovaný zahájil u žalobce kontrolu bez toho, aby žalobci předem řádně oznámil a specifikoval předmět kontroly, v oznámení o zahájení kontroly bylo pouze uvedeno, že předmětem kontroly je dodržování povinností správce tak, jak jsou stanoveny v hlavě II. Práva a povinnosti při zpracování osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb. Žalovaný tak zcela účelově zaměnil předmět kontroly a obsah kontroly, protože právě obsahem kontroly ze strany žalovaného je vždy kontrola dodržování práv a povinností, plynoucích ze zákona o ochraně osobních údajů, přičemž předmětem kontroly je konkrétní oblast či věc, které se zahájená kontrola dodržování povinností týká. Podle názoru žalobce tak bylo porušeno ustanovení § 46 odst.1 správního řádu a ustanovení § 26 zákona o státní kontrole, protože žalobce nebyl vůbec seznámen s předmětem kontroly a bez zproštění povinnosti mlčenlivosti svými klienty žalobce nemůže žádnou součinnost ve vztahu ke svým klientům bez dalšího poskytovat.

Žalovaný uložil žalobci povinnost odstranit veškeré osobní údaje z webových stránek www.vasesvoboda.cz, v jejichž případě žalobce nedisponuje souhlasy subjektů údajů či se nejedná o oprávněně zveřejněné osobní údaje. Žalovaný však neuvedl, u kterých konkrétních osob jsou neoprávněně zpracovávány osobní údaje a ze spisu nevyplývá, že by žalovaný tyto nekonkretizované osoby kontaktoval a požádal je o podání vysvětlení, jako to bylo v případě advokáta Mgr.V. L. Opatření k nápravě by - bez ohledu na jiné namítané vady kontrolního protokolu - bylo podle názoru žalobce v této části neurčité a nevykonatelné. Z obsahu spisového materiálu lze dovodit, že fyzické osoby, u kterých nejsou údaje zveřejněny s jejich souhlasem, jsou zřejmě paní M. K., a pan Mgr.V. L., ve vztahu k jiným osobám žalovaný další kroky za účelem zjištění skutečného stavu věci *ex officio* neučinil. V případě Mgr.V. L. žalobce nahlédnutím na dané stránky zjistil, že jsou tam uvedeny pouze údaje v rozsahu jméno, příjmení, pozice (advokát) a fotografie. Tyto údaje a další informace o činnosti pana Lásky jsou s největší pravděpodobností čerpány z jiných zdrojů, na které jsou uvedeny přímé odkazy. Ve vztahu k paní M. K. žalobce uvádí, že nahlédnutím do obchodního rejstříku zjistil, že paní K. je statutárním orgánem či společníkem řady společností, její osobní údaje uvedené v obchodním rejstříku lze považovat za oprávněně zveřejněné osobní údaje podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů a na dotčených webových stránkách nejsou jakékoli osobní údaje, které by současně nebyly patrné a již dříve veřejně dostupné na spoustě jiných webových stránek. Na předmětném webu iniciativy se tak jedná o opětovné publikování již jinde zveřejněných informací.

Pokud jde o registrační značky vozidel, údajně uvedených na stránkách www.vasesvoboda.cz, žalobce ze spisového materiálu zjistil, že příslušné registrační značky se týkají J. M., P. K., Z. B. aj. K. Po porovnání těchto registračních značek s výtisky ze stránek www.vasesvoboda.cz žalobce uvádí, že ani jedno z těchto jmen není uvedeno u příslušných registračních značek automobilů, které jsou na výtiscích stránek umístěny. Jeví se tedy, že uvedená registrační značka s dovětkem „toto auto používá“ na stránkách www.vasesvoboda.cz není způsobilá jakkoli identifikovat osobu, na kterou je příslušná registrační značka vedena a proto se nejedná o údaj, který by bylo možné považovat ve vztahu k osobě uvedené ve webových stránkách za osobní údaj. Ve zbytku se jedná o registrační

značky aut, jejichž vlastníkem jsou právnické osoby, převážně společnost TARGO PROMOTION PRAHA spol. s r.o. Ani zde se tak nejedná o osobní údaje fyzických osob.

Závěrem podané žaloby žalobce poukázal na to, že nemá jakékoli dispoziční oprávnění k obsahu webu iniciativy Vaše svoboda, není správcem osobních údajů a nemá jakékoli právní ani faktické možnosti zajistit naplnění opatření k nápravě, které je součástí kontrolního protokolu a proto žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí včetně opatření k nápravě zrušil.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 5.9.2013 bylo vydáno v rámci kontroly, vedené Úřadem u žalobce ve věci zveřejnění osobních údajů na internetových stránkách www.vasesvoboda.cz. Kontrolou, provedenou u žalobce v období ode dne 14.9.2012 do dne 10.5.2013, která byla ukončena kontrolním protokolem ze dne 1.7.2013, bylo zjištěno, že kontrolovaný jako správce osobních údajů zveřejnil na internetových stránkách www.vasesvoboda.cz osobní údaje o pohybu osob doplněné fotografiemi a informace v rozsahu registračních značek automobilu spolu s uvedením, kdo automobil využívá, bez souhlasu subjektů údajů. Současně bylo žalobci uloženo opatření k nápravě, spočívající v povinnosti tyto osobní údaje z webových stránek odstranit.

Žalovaný poukázal na to, že podaná žaloba je zčásti nepřípustná, když soudnímu přezkumu podle názoru žalovaného podléhá pouze uložené opatření k nápravě a nikoli samotná kontrolní zjištění a jejich právní posouzení. Rozhodnutí předsedy Úřadu pak nelze přezkoumat ve výrocích I. až III., v tomto rozsahu by žaloba měla být podle ustanovení § 46 odst.1 písm.d) s.ř.s. odmítnuta.

Žalovaný poukázal na to, že žalobce v podané žalobě opakuje stejné argumenty, jaké uváděl již v námitkách proti kontrolnímu protokolu a se kterými se napadené rozhodnutí předsedy Úřadu dostatečným způsobem vypořádalo. Pokud žalobce uvádí, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, pak žalovaný má za to, že žalobce zaměňuje kontrolní a správní řízení. V kontrolním řízení, které je upraveno zákonem č. 552/1991 Sb., o státní kontrole a v případě Úřadu také zákonem č. 101/2000 Sb., se neprovádějí řádné důkazy a proto ani žalovaný nemohl jako svědka vyslechnout Mgr.Bc.D. M. Ustanovení článku 2.1 a článku 1.3 smlouvy opravdu hovoří o službách, poskytovaných nikoli žalobci, ale jeho klientům, nicméně ustanovení článku 3.1 zároveň konstatuje, že poskytovatel bude poskytovat plnění podle této smlouvy výlučně podle pokynů objednatele (žalobce). Toto ustanovení podle správního úřadu evidentně dává výhradně žalobci výlučnou dispozici s prostorem k provozování internetových stránek www.vasesvoboda.cz a ve svém důsledku určuje, jaké informace budou vkládány a jinak zpracovávány. Žalobcem připomenuté ustanovení článku 3.3 smlouvy se týká pouze jednání třetích osob nelegálním způsobem. Tvrzení, že by žalobce neměl své oprávnění zakotvené v článku 3.1 smlouvy prakticky naplňovat tím, že jej omezuje na určení klienta, považuje žalovaný s ohledem na ostatní zjištění za účelový.

Pokud jde o vazby mezi žalobcem a internetovými stránkami www.vasesvoboda.cz, pak je dokládají kromě smlouvy i rozhovory Mgr.Bc.D. M., společníka žalobce, poskytnuté v rámci rozhlasového vysílání na Rádiu Frekvence 1 a on line rozhovor, uskutečněný s Mgr.Bc.D. M. na webovém serveru i-hned.cz, když vypovídají o tom, že Mgr.Bc.D. M., který je zároveň advokát vykonávající advokacii v postavení člena žalobce (a z této pozice byl předmětný rozhovor i veden), spoluzakládal iniciativu Vaše svoboda, která má být odpovědná

za osobní údaje zveřejněné prostřednictvím webových stránek www.vasesvoboda.cz. Na základě uvedené skutečnosti ohledně podílu Mgr.Bc.D. M. na založení iniciativy Vaše svoboda a toho, že Mgr.Bc.D. M. je společníkem žalobce, lze dospět k závěru, že aktivity Mgr.Bc.D. M. ve vztahu k iniciativě Vaše svoboda je podle žalovaného nutné přičítat žalobci, který je proto jedním ze správců osobních údajů, které nelze chápat jako soukromé či občanské aktivity. Všechny uvedené skutečnosti vytvářejí celek, dokládající postavení žalobce jakožto správce předmětných osobních údajů.

Pokud žalobce namítal, že řízení, předcházející vydání napadených rozhodnutí, bylo postiženo vadou, která měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci samé, pak žalovaný opětovně konstatuje, že žalobce zaměňuje kontrolní a správní řízení, kdy požadavky a principy správního řízení vztahuje i na řízení kontrolní. Přitom žalobce nijak blíže nespecifikoval, s jakými konkrétními námitkami se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal a jeho tvrzení zůstávají zcela obecná a neurčitá. Předmět kontroly byl v oznámení o zahájení kontroly vymezen dostatečným způsobem a v souladu se zákonem o kontrole.

Pokud žalobce v podané žalobě namítal, že uložené opatření k nápravě je neurčité a vyjadřoval se k osobním údajům Mgr.V. L., M. K. a k registračním značkám, které podle jeho názoru nejsou osobním údajem, pak žalovaný k tomu uvádí, že podle jeho názoru je opatření k nápravě formulováno dostatečně určitě s ohledem na obsah webových stránek www.vasesvoboda.cz. Informace o pohybu konkrétních osob a informace o tom, jaká konkrétní osobní vozidla používají, jsou osobními údaji, neboť se týkají subjektů údajů a proto je lze zpracovávat a především zveřejňovat pouze s jejich souhlasem.

Žalobce využil svého práva a podal k vyjádření žalovaného správního úřadu repliku, v níž zdůraznil, že s argumentací žalovaného lze souhlasit pouze v obecné rovině a nikoli v konkrétním případě, kdy došlo k uložení opatření k nápravě. I ve vztahu ke kontrolnímu řízení má inspektor při kontrole povinnost zjistit skutečný stav a doložit svá kontrolní zjištění. V posuzovaném případě jde o situaci, kdy žaloba směřuje zásadně proti části V. kontrolního protokolu, tedy proti výroku opatření k nápravě. Tato část kontrolního protokolu nemá povahu pouhého sepisu kontrolních zjištění, ale jedná se o správní rozhodnutí *sui generis*, jímž dochází ke změně v právním postavení kontrolovaného subjektu tím, že mu je ukládána povinnost. Argumentace žalovaného svědčí jen o tom, že žalovaný si je dobře vědom toho, že dokazování ve věci nebylo realizováno a pouze se domnívá, že postup jemu instančně podřízených správních úřadů nebyl nesprávný.

Žalobce trvá na podrobně rozebraném nedostatku důvodů napadeného rozhodnutí a nevypořádání se s námitkami žalobce, přičemž obě namítané vady napadeného rozhodnutí zakládají nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalobce závěrem uvedl, že z důvodu obdobných pochybení byl podán rozklad také proti navazujícímu správnímu rozhodnutí žalovaného, přičemž na základě podaného rozkladu předseda žalovaného toto rozhodnutí již sám zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 30.10.2014 zástupce žalobce s ohledem na stávající judikaturu správních soudů omezil žalobu pouze na přezkum bodu IV. žalobou napadeného rozhodnutí, jímž předseda žalovaného správního úřadu nevyhověl námitce žalobce proti části V. kontrolního protokolu, tedy proti uloženému opatření k nápravě. Zároveň poukázal na skutečnost, že předseda žalovaného správního úřadu

rozhodnutím ze dne 27.5.2014 zastavil správní řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu, jehož se měl žalobce dopustit jednáním, které bylo předmětem kontrolního šetření v této věci a v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že přestože existují silné indicie vypovídající o tom, že žalobce přinejmenším prostřednictvím a ve spojení s Mgr.Bc.D. M. je odpovědný za obsah internetových stránek www.vasesvoboda.cz, tyto nepřímé důkazy nejsou natolik jednoznačné a důkazní řetězec uzavírající, aby bylo možno bez pochybností konstatovat odpovědnost účastníka řízení, tj. společnosti MSB Legal, v.o.s.

Zástupce žalovaného správního úřadu u jednání soudu uvedl, že je třeba rozlišovat mezi kontrolou, která je předmětem tohoto soudního přezkumu a správním řízením ve věci správního deliktu, když v řízení o deliktu bylo nutno postupovat podle zásady *in dubio pro reo* a řízení vůči žalobci zastavit. Naproti tomu v kontrolním řízení lze podle názoru úřadu vycházet z obsahu smlouvy, uzavřené mezi žalobcem a společností Shop Store, s.r.o. a dovodit, že žalobce za správce osobních údajů považovat lze.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Ve dnech 14.9.2012 až 10.5.2013 byla u společnosti MSB Legal, v.o.s., provedena Úřadem pro ochranu osobních údajů kontrola, jejímž předmětem bylo dodržování povinností správce osobních údajů, stanovených zákonem o ochraně osobních údajů, zejména v souvislosti se zpracováním osobních údajů na internetových stránkách www.vasesvoboda.cz. Provedení kontroly vycházelo z podnětu stěžovatelů M.K. a společnosti TARGO PROMOTION Praha s.r.o., podnět byl Úřadu doručen dne 21.6.2012. Předmětem stížnosti bylo podezření na porušování zákona č. 101/2000 Sb. subjektem MSB Legal, v.o.s., jako držitelem domény www.vasesvoboda.cz, jejímž prostřednictvím jsou shromažďovány a zveřejňovány osobní údaje, které jsou soustavně aktualizovány a doplňovány.

O průběhu a výsledku kontroly byl sepsán kontrolní protokol ze dne 1.7.2013, podle jehož kontrolního závěru se kontrolovaný v souvislosti se zpracováním osobních údajů subjektů dopustil porušení povinnosti správce osobních údajů, stanovené v ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. tím, že zpracovával osobní údaje v rozsahu informace o pohybu osob doplněné fotografiemi, informace v rozsahu registračních značek automobilů spolu s uvedením, kdo automobil využívá, to vše bez souhlasu subjektů údajů. V bodě V. kontrolního protokolu správní úřad uložil žalobci povinnost odstranit veškeré osobní údaje z webových stránek www.vasesvoboda.cz, v jejichž případě kontrolovaný nedisponuje souhlasy subjektů údajů či se nejedná o oprávněné zveřejnění osobních údajů, a to konkrétně informace, vztahující se k pohybu osob, doplněné fotografiemi a informace v rozsahu registrační značky automobilu s uvedením dalších doplňujících informací, jako kdo automobil využívá, ve lhůtě jednoho měsíce a dále povinnost podat inspektorovi Úřadu písemnou zprávu o provedení uloženého opatření.

Žalobce proti kontrolnímu protokolu podal námitky, o kterých rozhodl předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů žalobou napadeným rozhodnutím, jímž nevyhověl námitce proti označení kontrolovaného za správce osobních údajů, nevyhověl námitce proti neurčité formulaci kontrolního závěru označené jako otázka údajů uvedených na stránkách www.vasesvoboda.cz, nevyhověl námitce proti kontrolnímu závěru a návrhu na jeho změnu a nevyhověl ani námitce proti uloženému opatření k nápravě a návrhu na jeho zrušení.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadený výrok rozhodnutí z hlediska žalobních námitek uplatněných žalobcem v podané žalobě (s ohledem na její omezení žalobcem v průběhu řízení před soudem) a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.). Věc soud posoudil takto:

Soud vycházel z obsahu podané žaloby, jejímž předmětem bylo přezkoumání vydaného opatření k nápravě ze dne 1.7.2013, značka INSP4-627/12-31 a rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů o námitkách ze dne 5.9.2013, čj. INSP4-6271/12-36.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., zjistí-li kontrolující, že došlo k porušení povinností uložených tímto zákonem, uloží inspektor, jaká opatření je třeba učinit, aby byly zjištěné nedostatky odstraněny, a stanoví lhůtu pro jejich odstranění. Podle odstavce 3 téhož právního ustanovení je kontrolovaný subjekt povinen ve stanovené lhůtě podat zprávu o přijatých opatřeních.

Podle ustanovení § 4 písm.j) zákona č. 101/2000 Sb. se pro účely tohoto zákona rozumí správcem každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. Zpracováním osobních údajů může správce zmocnit nebo pověřit zpracovatele, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Stěžejní námitkou žalobce je námitka proti závěru správního úřadu o tom, že žalobce je správcem osobních údajů na uvedených webových stránkách. K uvedenému dospěl žalovaný správní úřad na základě zjištění, která učinil z rámcové smlouvy o poskytování služeb ze dne 7.12.2011, jež měla být uzavřena mezi žalobcem a společností Shop Store s.r.o., dále z publikovaného rozhovoru s Mgr.Bc.D. M., společníkem žalobce, ze dne 17.3.2012 na Rádiu Frekvence 1 a z publikovaného rozhovoru s Mgr.Bc.D. M. na internetovém serveru i-hned.cz pod názvem „Randák ponese následky svých činů“ ze dne 29.12.2012 a z navazující diskuse.

Uvedená námitka je důvodná.

Podle názoru Městského soudu v Praze se žalovaný správní úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečně vypořádal s aplikací zjištěného skutkového stavu na obsah ustanovení § 4 písm.j) zákona, tj. především otázkou, kdo je v nyní posuzované věci správcem osobních údajů ve smyslu tohoto právního ustanovení.

Soud se ztotožnil s názorem žalovaného o tom, že nelze bez dalšího argumentovat tím, že žalovaný zastavil správní řízení ve věci uložení sankce žalobci za správní delikt, neboť je nepochybné, že prováděná kontrola dodržování povinností správce osobních údajů, stanovených zákonem o ochraně osobních údajů a řízení ve věci uložení trestu za správní delikt jsou zcela samostatná, nezávislá řízení se zcela odlišným předmětem. Zároveň je však třeba zdůraznit, že i v případě ukládání povinností v rámci opatření k nápravě je nezbytné, aby bylo nepochybně zjištěno, kdo je správcem osobních údajů na internetových stránkách www.vasesvoboda.cz, tedy zda je to ten subjekt, komu je nápravné opatření v rámci prováděné kontroly ukládáno.

Jak již bylo výše opakovaně uváděno, žalovaný správní úřad rozhodnutí o uložení opatření k nápravě opíral především o obsah článku 3.1 rámcové smlouvy o poskytování služeb, uzavřené dne 7.12.2011 mezi žalobcem a společností Shop Store s.r.o. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žádné další podklady, které by blíže objasnilly otázku, kdo je v případě sporných webových stránek osobou, která určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj, v průběhu kontroly předloženy nebyly, protože kontrolovaný subjekt žádnou další součinnost správnímu úřadu neposkytl s poukazem na povinnost mlčenlivosti osoby vykonávající advokacii, avšak zároveň podle názoru soudu nelze uzavřít, že by bylo v dané věci nade vší pochybnost zjištěno, zda je správcem osobních údajů v případě internetových stránek www.vasesvoboda.cz fyzická osoba Mgr.Bc.D.M. anebo právnická osoba MSB Legal v.o.s.

Dospěl-li Městský soud v Praze k závěru, že v průběhu kontroly nebylo nepochybně osvědčeno a prokázáno, že žalobce je správcem osobních údajů ve smyslu ustanovení § 4 písm.j) zákona o ochraně osobních údajů, jedná se o vadu, která má ve vztahu k povinnostem, uloženým žalobcem opatřením k nápravě za následek vydání nezákonného rozhodnutí ve věci. Z tohoto důvodu se Městský soud v Praze již blíže nezabýval dalšími žalobními námitkami a postupoval podle ustanovení podle ustanovení § 78 odstavec 1 s.ř.s., žalobou napadené rozhodnutí v části, týkající se výroku o námitkách žalobce proti uloženému opatření k nápravě zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ustanovení § 78 odstavec 4 s.ř.s.). Správní úřad je právním názorem, vysloveným Městským soudem v Praze v dalším řízení vázán (ustanovení § 78 odst.5 s.ř.s.).

V tomto řízení bude na správním úřadu, aby se znovu zabýval námitkami žalobce proti rozhodnutí o uložení opatření k nápravě a v intencích shora uvedeného odůvodnění rozhodnutí soudu znovu rozhodl o námitkách žalobce. Přitom je na žalovaném, aby dbal na to, že jeho rozhodnutí bude náležitě odůvodněno v části, v níž správní úřad znovu posoudí otázku, kdo je v kontrolované věci správcem osobních údajů, odpovědným za údaje zveřejněné na internetové stránce www.vasesvoboda.cz.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalobci náleží právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému správnímu úřadu. Výši těchto nákladů tvoří žalobcem zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 3.000,-Kč a náklady právního zastoupení žalobce advokátem Mgr.Vladislavem Jirkou, Ph.D., ve výši 12.342,- Kč, za tři úkony právní služby – převzetí věci, sepsání žaloby a účast u jednání soudu po 3 100,- Kč a tři související paušální poplatky po 300,-Kč podle ustanovení §§ 7 odst. 1, 9 odst.3 písm.f) a 13 odst.3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Součástí odměny právního zástupce žalobce je rovněž 21% daň z přidané hodnoty z částky 10.200,-Kč, tj. částka 2.142,- Kč, neboť zástupce žalobce soudu osvědčil, že je plátcem této daně. Celková výše náhrady nákladů řízení tak činí částku 15.342,- Kč.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem v Brně, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podle ustanovení § 104 odstavec 3 písmeno a/ s.ř.s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Praze dne 30.října 2014

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu